

[Ministeren for skatter og afgifter.]

synligt, at afgiftsforhøjelsen kun skulle indbringe 60 mill. kr. i dette finansår.

De forholdsvis lave indtægtstal i de første måneder efter afgiftens gennemførelse kan bl.a. skyldes, at det ved ændring af forsikringsperioden forud for lovens ikrafttræden var muligt at udsætte afgiftsbetalingen. Det er også sandsynligt, at afgiften har medført udrangering af en del ældre knallerter, og at policebestanden derfor nu er mindre end forudsat.

Af *Erlendsson* (FP) til forsvarsministeren (17/6 77):

»Ministeren bedes oplyse, om der i forbindelse med forsvarsministeriets ansøgning til finansudvalget om midler til en udvidelse af den samlede fiskeriinspektionstjeneste er foretaget en undersøgelse af mulighederne for en fordeling på samtlige EF-lande af de øgede udgifter til fiskeriinspektionen i det fælles EF-hav.«

(Spm. nr. 312).

Begrundelse.

Med udvidelsen af fiskerigrænserne til 200 sømil udgør det danske højhedsområde omfattende Nordsøen samt farvandene omkring Grønland det største enkeltbidrag til det fælles EF-hav. Herudover har Danmark fiskeriinspektionsmæssige forpligtelser i de færøske farvande.

Det forudsættes, at en effektiv fiskeriinspektion i de nævnte dele af det fælles EF-hav udøves under dansk flag, men det vil, som jeg tidligere har fremhævet, være urimeligt, at Danmark alene som det næstmindste af samtlige EF-lande skal bære den meget betydelige udgiftsbyrde ved en nødvendig forstærket fiskeriinspektion, der er til gavn for alle Fællesskabslandene.

Ministerens svar på mit brev af 13. maj 1977, hvori det meddeles, at der i nær fremtid vil tilgå finansudvalget ansøgning om midler til en udvidelse af den samlede fiskeriinspektionstjeneste, oplyser således intet om, hvorvidt en sådan naturlig fordeling af udgifterne har været forhandlet eller vil blive forhandlet i EF-regie – tværtimod.

Forsvarsminister *Orla Møllers* svar (22/6 77):

Forud for min ansøgning af 16. juni 1977 til finansudvalget om midler til en udvidelse af

den samlede fiskeriinspektionstjeneste har også spørgsmålet om en eventuel EF-finansiering været undersøgt.

Om dette spørgsmål har jeg i førnævnte ansøgning anført følgende:

»Der er i EF ikke fastsat regler om medlemslandenes fiskeriinspektion. De nugældende EF-Rådsforordninger pålægger blot de enkelte lande at føre kontrol med fiskeriet inden for deres jurisdiktionsområde. Erklæringen fra EF-udenrigsministrenes møde i Haag den 30. oktober 1976 indeholder en bestemmelse, som åbner mulighed for en rimelig fordeling af udgifterne til fiskeriinspektionen blandt medlemslandene. Taget i betragtning, at man fortsat inden for EF står over for store uløste problemer inden for fiskerisektoren, må det nok antages, at der kan gå længere tid, inden disse spørgsmål bliver løst inden for EF, og man må påregne, at overvågningen fortsat vil påhvile de nationale myndigheder«.

I fortsættelse heraf kan jeg oplyse, at vi i regeringen fortsat vil være opmærksomme på sagens udvikling i EF, herunder spørgsmålet om fordelingen af udgifterne til fiskeriinspektionen blandt medlemslandene.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren (17/6 77):

»Agter ministeren at standse nednormeringen pr. 1. august 1977 af åndssvageforsorgens børnehaver, således at det tidligere personaleantal pr. klient kan opretholdes?«

(Spm. nr. 313).

Begrundelse.

Der skal henvises til, at folketingets socialudvalg pr. 4. april 1977 modtog protester mod nednormeringen af åndssvageforsorgens børnehaver i Center III, dvs. Vejle, Skjern, Ikast og Kolding, og til påvisningen af den tidlige stimulations betydning i den netop udkomne bog *Ida af Ulla Bondo*.

Socialminister *Eva Gredals* svar (28/6 77):

Der har gennem længere tid været et fald i tilgangen af børn til åndssvageforsorgens børnehaver, som åndssvageforsorgen langsomt har draget konsekvenser af, dvs. at nogle institutioner er blevet bevaret med et personale, som i forhold til det nedadgående antal børn har været større end svarende til den oprindelig godkendte personalenormering. Når forsorgen